

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1117/2025
18.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Милошевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 12/25 од 25.04.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 86/25 од 06.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Милошевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 12/25 од 25.04.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 86/25 од 06.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 12/25 од 25.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а ОЈТ у Јагодини на име трошкова кривичног поступка износ од 16.528,67 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да плати остале трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 86/25 од 06.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Јагодини К 12/25 од 25.04.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Жарко Милошевић, из разлога прописаних одредбама члана 485. став 1. тачка 1) и став 3. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен, односно нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног наводи одредбе општег карактера из члана 485. став 1. тачка 1) и став 3. и 4. ЗКП, не опредељујући о којој тачно повреди закона је реч. Међутим, из претежног дела захтева произилази да бранилац истим у основи оспорава чињенично стање и оцену доказа на којима се заснива правноснажна пресуда, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП и тим у вези бранилац полемише са наступањем последице кривичног дела, истицањем да убодна рана на грудном кошу оштећеног није потврђена ниједним лекарским прегледом нити медицинском документацијом, на који начин је, по мишљењу браниоца, повређена одредба члана 15. ЗКП. Даље се у захтеву наводи да је суд, тиме што је окривљеном изрекао санкцију за дело које није учинио, погрешно применио одредбе о сврси и изрицању кривичних санкција из члана 1, 4, 42, 45, 54, 64, 65 и 66. Кривичног законика. Осталим наводима захтева бранилац оспорава образложење другостепене пресуде, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 1, 4, 15, 42, 45, 54, 64, 65, 66. КЗ и члана 440. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио недозвољеним.

У образложењу захтева, бранилац окривљеног, иако нумерички не означава, наводи да се поднети захтев односи и на одлуку о трошковима кривичног поступка, што би представљало повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, наводима захтева бранилац не конкретизује у чему се ова повреда закона састоји односно на који начин је суд одлуком о трошковима поступка повредио закон.

Како наведена повреда закона, супротно одредби члана 484. ЗКП, није конкретизована, а Врховни суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости, везан разлозима, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради, због чега је поднети захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу одбачен, јер нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у односу на део захтева који је оцењен недозвољеним, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП у односу на део захтева који нема прописан садржај, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић